

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 494/05
18.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дрецун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптужене АА и др., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из чл.245. став 1. Основног кривичног закона и др., одлучујући о жалбама оптужене АА, њених бранилаца и Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К. 484/04 од 09.12.2004. године, у седници већа одржаној у смислу чл.375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптужене АА, адвоката ББ, а у одсуству уредно обавештених бранилаца ове оптужене, адвоката ББ и ВВ, и у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 18.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Делимичним уважањем жалби оптужене АА, њених бранилаца а Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, само у односу на оптуженог ГГ ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Новом Саду К. 484/04 од 09.12.2004. године, тако што Врховни суд оптужену АА, за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из чл.245. став 1. Основног кривичног закона, за које је оглашена кривом том пресудом, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 - три године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 08.09.2004. године до правноснажности пресуде и тако што оптуженог ГГ, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл.245. став 3. Основног кривичног закона, за које је оглашен кривим том пресудом, ОСУЂУЈЕ на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју има да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, с тим што у случају да се новчана казна ни принудно не може наплатити, суд ће је извршити тако што ће се за сваких започетих 200,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 - шест месеци, док се у осталом делу наведене жалбе ОДБИЈАЈУ као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К.484/04 од 09.12.2004. године, АА оглашена је кривом због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ и за исто осуђена на казну затвора у трајању од 4 - четири године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 08.09.2004. године до правноснажности пресуде и оптужени ГГ оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл.245. став 3. ОКЗ и за исто осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара.

Сем тога, том пресудом, овим оптуженим су изречене мере безбедности и то оптуженом ГГ мера безбедности одузимања предмета - опојне дроге "хероин" нето тежине 0,85 грама, а оптуженој АА мера безбедности одузимање имовинске користи стечене кривичним делом и то 13.090,00 динара, коју има да уплати у корист буџета Републике Србије. Одлучено је још да се оптужени ослобађају плаћања судског паушала и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде Окружног суда у Новом Саду, жабе су изјавили:

- оптужена АА, оспоравајући пресуду као неправилну и незакониту, са предлогом да Врховни суд

уважењем жалбе, пресуду преиначи, односно укине у смислу жалбених навода;

- бранилац оптужене АА, адвокат ВВ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи побијану пресуду тако што ће оптужену АА ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- браниоци оптужене АА, адвокати др ДД и ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженој изрећи блажу казну;

- Окружни јавни тужилац у Новом Саду, због повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженој АА изрећи ефективну казну затвора у дужем временском трајању а оптуженом ГГ новчану казну у већем износу.

Бранилац оптуженог ГГ, адвокат ЋЋ, у изјављеном одговору на жалбу, изнела је да је жалба Окружног јавног тужиоца неоснована и да се као таква треба одбити.

Браниоци оптужене АА, у изјављеним жалбама су захтевали да у смислу чл.375. ЗКП, буду обавештени о седници већа.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.бр.626/05 од 28.03.2005. године предложио, да Врховни суд уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и то у делу којим оспорава пресуду у погледу одлуке о казни и да одбије као неосноване жалбе оптужене АА и њених бранилаца.

Пошто је поступљено у смислу чл.375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа у присуству браниоца оптужене АА, адвоката ББ, а у одсуству уредно обавештених бранилаца ове оптужене, адвоката ДД и ВВ и у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл.380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама, навода и предлога у изјављеном одговору на жалбу, предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска и објашњења датих на седници већа, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени, у смислу чл.380. ЗКП, пази по службеној дужности.

Неосновани су жалбени наводи бранилаца оптужене АА, којим се оспорава првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.10. ЗКП, јер по оцени овога суда, пресуда се не заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може засновати, с обзиром да се из записника о саслушању осумњиченог ГГ од 08.09.2004. године а и из записника о саслушању окривљене АА, види да су тада ови окривљени поучени о својим правима у кривичном поступку.

Неосновано се жалбама бранилаца оптужене АА побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.11. ЗКП, јер по оцени овога суда, наспрот жалбеним наводима, изрека првостепене пресуде је разумљива, није противречна сама себи ни разлозима пресуде, из којих се поуздано закључује да је оптужена АА извршила предметно кривично дело и које је све радње предузела ради извршења истог. Такође, из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела, како је првостепени суд ценио изведене доказе и да утврђења нису супротна садржини доказа на којима се заснивају.

По оцени овога суда, побијана пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. став 2. ЗКП, јер насупрот жалбеним наводима бранилаца оптужене АА, није повређена одредба из чл.3. став 1. ЗКП, пошто је оптужена АА у побијаној пресуди оглашена кривом због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ, након законито спроведеног кривичног поступка. Сем тога, првостепени суд је такву своју одлуку засновао на чињеничном стању које је утврдио ценећи изведене доказе и одбране оптужених.

По оцени овога суда, неосновано се жалбама оптужене АА и њених бранилаца оспорава првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је изведене доказе и одбране оптужених АА и ГГ, првостепени суд свестрано и правилно ценио и поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично правној ствари и образложење у првостепеној пресуди прихвата жалбени суд и на исто упућује.

Наиме, да је оптужена АА извршила радње описане у изреци првостепене пресуде, произилази из изведених доказа и одбране оптуженог ГГ, што се све међусобно уклапа, па су стога жалбени наводи оптужене АА и њених бранилаца, засновани најпре на одбрани коју је изнела оптужена, а која је у супротности са изведеним доказима и коју је првостепени суд правилно ценио, оцењени као неосновани жалбени наводи.

Првостепени суд правилно, прихватајући налаз компетентног вештака, утврђује да је од оптуженог ГГ, полиција одузела "хероин" у количини од 0,085 грама који је опојна дрога и стога су неосновани жалбени наводи којима се указује да "хероин" у тој количини не представља опојну дрогу, а с тим у вези неосновани су и жалбени наводи којима се указује, да тако мала количина "хероина" уколико представља опојну дрогу, представља околности које искључују кривично дело услед незнатне друштвене опасности.

Код стања ствари каво је утврдио првостепени суд, непотребно је саслушавање сведока које предлаже одбрана оптужене АА, па су стога и жалбени наводи којима се указује да је чињенично стање непотпуно утврђено и да треба ради провере одбране оптужене АА саслушати предложене сведоке у вези порекла новца који је пронађен код ове оптужене, оцењени као неосновани жалбени наводи.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи оптужених АА и ГГ, па је правилно одлучио о њиховој кривици и правном квалификацијом из чл.245. став 1. ОКЗ у односу на оптужену АА и правном квалификацијом из чл.245. став 3. ОКЗ у односу на оптуженог ГГ, правилно је примењен закон, јер се у радњама ових оптужених стичу објективна и субјективна битна обележја кривичних дела за која су оглашени кривим, па су стога неосновани жалбени наводи бранилаца оптужене АА којим оспоравају пресуду због повреде кривичног закона.

Неосновано се жалбом Окружног јавног тужиоца у Новом Саду оспорава првостепена пресуда због повреде кривичног закона, јер по оцени овога суда, насупрот жалбеним наводима, првостепени суд није повредио кривични закон у смислу чл.369. ЗКП, с обзиром да приликом изрицања казни оптуженима АА и ГГ, није прекорачио овлашћења која има по закону.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази, да се жалбама оптужене АА и њених бранилаца основано оспорава првостепена пресуда због изречене казне оптуженој АА и да се жалбом Окружног јавног тужиоца основано оспорава казна изречена оптуженом ГГ, а неосновано казна изречена оптуженој АА.

Првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја за изрицање казне и исте навео у својој пресуди. Међутим, по оцени овога суда, тако утврђеним околностима првостепени суд није дао одговарајући значај када је оптужену АА, за извршено кривично дело из чл.245. став 1. ОКЗ осудио на казну затвора у трајању од 4 - четири године и када је оптуженог ГГ за извршено кривично дело из чл.245. став 3. ОКЗ осудио на новчану казну у износу од 10.000,00 динара. Ово зато, јер је с обзиром на све утврђене околности казна изречена оптуженој АА већа него што је то нужно са становишта сврхе кажњавања и превазилази степен друштвене опасности оптужене као извршиоца, на шта се све основано указује у изјављеним жалбама оптужене и њених бранилаца, и зато јер је с обзиром на све утврђене околности, новчана казна од 10.000,00 динара изречена оптуженом ГГ, изузетно блага и зато недовољна да би се у конкретном случају са истом постигла сврха кажњавања, на шта се основано указује жалбом

браниоца.

Стога је Врховни суд уважењем жалби оптужене АА и њених бранилаца и уважењем жалбе Окружног јавног тужиоца у делу где оспорава казну изречену ГГ, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је оптужену АА за извршено кривично дело из чл.245. став 1. ОКЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 - три године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору, а оптуженог ГГ на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, налазећи да су тако изречене казне сразмерне са друштвеном опасношћу извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптужених и да су у конкретном случају такве казне довољне и нужне да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл.5. став 2. ОКЗ постигне сврха кажњавања из чл.33. истог закона.

По оцени овога суда, првостепени суд је оптуженима АА и ГГ правилно изрекао мере безбедности и то оптуженом ГГ одузимање предмета - опојне дроге "хероин" а оптуженој АА меру безбедности одузимање имовинске користи стечене кривичним делом и о томе у побијаној пресуди дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога, а на основу чл.388. и чл.391. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Небојша Павловић, с.р Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

вг